

ಸಮಾಜ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಕಲೆ

‘ಮರೆಯಲಾರೆ’ ಆ ಸವಿಗಳಿಗೆ!

■ ವೀಣಾ ಜಡೆ

‘ಮರೆಯಲಾರೆ...’ ಇದು ಶೈಕ್ಷಿಕ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು

1983 ಏಪ್ರಿಲ್, ಅವಶ್ರೀಗೆ ನಮ್ಮ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿ ಮುಗಿದಿದ್ದು, ಮತ್ತೆ ಆ ಸೈಹಿತರೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಸಹ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕಲೆಿದ್ದು ಒಂದು ತಾಳ್ಳಾಕು ಕೇಂದ್ರವಾದರೂ ಉಂಟು ತುಂಬಾ ಸಣ್ಣದು. ಹಾಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಅವರ ಇವರ ವಿಚಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ನನಗೆ ಖಾಸಾ ಕೆಲ ಸೈಹಿತರು ಬಾಲ್ಯದಿನದ ಹಾಗೆ ನಂಟನ್ನೀ ಇತ್ತು ನಿರಂತರವಾಗಿ.

ನನ್ನ ತಂಡೆಯವರು ಸ್ತತಿ: ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿದ್ದರು. ನಾನು ಕಲೆಿದ್ದು ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್. ಮತ್ತು ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮೇಸೂರಿನಲ್ಲಿ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ನಂತರ ನಾನು ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ತವರುಮನೆ ಹತ್ತಿರದ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕಿ ಆದೆ. ಆದರೆ ನಂತರದ ದಿನದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಮತ್ತು ಸಂಸಾರ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಗುರಿ ತಲುಪುವ ಹಂತಕ್ಕ ಬೆಂಗಳೂರು ನನ್ನ ವಾಸ್ತವ್ಯ ಆಯಿತು.

ಹೀಗೆ ದಿನಗಳು, ತಿಂಗಳು, ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವು ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ಸಂಸಾರ ಜಂಟಾಟದಲ್ಲಿ. ನಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯ, ಮತ್ತು ನಾವು ಓದಿದ ಶಾಲೆ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಪಾರ ಕಳಿಂದ ಗುರುಗಳು ಇವರೆಲ್ಲ ನೆನಪು ನೇರಬ್ಬಾಗಿದ್ದು.

2008 ನಮ್ಮ ನೆಂಜ್ಜಿನೀಯರಿಂಗ್ ಪ್ರಸಾರ್, ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲರ ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿ ತೋಡಿದೆ. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ. ನಮ್ಮ 10ನೇ ಕ್ಲಾಸ್ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಬಿ 25 ವರ್ಷ, ಬೆಳ್ಳಿಕ್ಕಬ್ಬಿ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನೆವೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸಾರ್, ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದ 2008ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೇವಲ 6 ಜನ ಮಾತ್ರ ಅಂದು ಭೇಟಿಯಾಗುವ ಅವಕಾಶ ಹೊಳೆಲ್ಲ ಒಂದರಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವನ ಮದುಕಾಟ ಮುಂದುವರೆಯಿತು ಹಾಗೆ, ಎಲ್ಲರನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಉರು, ಶಾಲೆ, ಗುರುಗಳು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಭೇಟಿ ಮಾಡುವ ಕಂಸು ಅವನದು. ಅದ್ದೇ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆವೆ.

ಅಂತೊ 2014–15ರ ಸಮಾರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಬಾಲ್ಯ ಸೈಹಿತರ ಇರುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ವಿಳಾಸ ಮದುಕುವಲ್ಲಿ, ಪ್ರಸಾರ್ ಒಂದು ರಿತಿ ಜಯ ಸಾಧಿಸ್ತು. 2015ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಒಂದು ವಾಟ್‌ ಅಪ್ ಅನ್ನುವ ತಯಿ ಕಟ್ಟಿ ಗ್ರಹಿಸಿ ಮಾಡೆಬಿಟ್ಟ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಶುರುವಾಯಿತು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆ 1983ರ ಸಾಲಿನ ಸೈಹಿತರ ಒಕ್ಕೂಟ. ಎಲ್ಲರ ಪರಿಚಯ ವಾಟ್ ಅಪ್ ನಾವು ಫೋನ್‌ಟೋ ಸಮೇತ ಪ್ರಾರಂಭ ಹಾಗೂ 25 ವರ್ಷದ ಒಂದು

ಸಿಂಹಾವಲೊಕನಾ

ಎಷ್ಟು ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರ ಒಂದು ಸಮಾಗಮ. ತುಂಬ ಖಿಂಫಿ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಹಾಗೆ ಶುರುವಾದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಸಾರ್ ಕಂಸು ಎಲ್ಲರನ್ನು ನಮ್ಮ ಉರು ಹರಿಹರ ತಂಗಭದ್ರಾ ನದಿ ಇರದ ಬಳಿ ಮತ್ತೆ ಕರೆ ತರುವ ಆಸೆ ಹಾಗೂ ಒಂದು ಗುರುವಂದನೆ ಮಾಡುವ ಬಂದುಕೆ. ಅದೆಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯ ಆದ್ದರೆ 2016 ಅಗಸ್ಟ್ 15 ಹರಿಹರದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸುಮಾರು 37 ಸೈಹಿತರು ದೇಶ ವಿಳಾಗಳಿಂದ ಬಂದರು. ಸೈಹಿತ ಕೂಟದ ಶೈಕ್ಷಿಕ ಕೆ ‘ಮರೆಯಲಾರೆ’ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಹಾಗೂ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂತು. ಒಂದು ಮದುವೆ ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣ, ವಿಧ ವಿಧ ತಿಂಡಿ

ತಿನಿಸು, ಅಪಗೆ ಉಪಚಾರ ಎಲ್ಲ ತುಂಬಾ ಅಷ್ಟುಕಟ್ಟಿ ನಮ್ಮ ಗುರು ಬಾಲ್ಯದ ಗಳೆಯ ಬಾಣಿಗ ಇಂದು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಚಿಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೋದ ಒಂದು ನೆನಪು ಮರೆಯಲಾರದ್ದು. ವರದನೇ ದಿನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ನಾನೆ ನಿರೂಪಿಸಿ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಜೊತೆ ನಿರೂಪಕೆ. ಎಲ್ಲ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಗುರುವಂದನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಸೈಹಿತರೆಲ್ಲ ಹಾಡು, ಮನರಂಜನೆ ಸ್ತ್ರೀ ಗಾಯನ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನಿರೂಪಕೆಯಾಗಿದ್ದ ನಾನು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಫೋನ್ ಮೂಲಕ ಮಾತಾಡಿ ಯಾರೆಲ್ಲ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದೆ. ಎಲ್ಲರನ್ನು ಬೆರಿಗುಗೊಳಿಸುವರಂತೆ ಕೆಲವರ 25 ನೇ ಮದುವೆ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಆಚರಣೆ, ಕೇಕ್ ಕಟಿಂಗ್ ಮೂಲಕ ಬಾಲ್ಯದಿನದ ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕದ ಒಂದು ಫೋನ್‌ಟೋ, ವಿಧಿಯೊ ಪ್ರಸೇಂಟೇಷನ್.. ಇದೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದಿಂದ ನಮ್ಮ ಸೈಹಿತ ಬಳಗವನ್ನು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಂಟು ಮಾಡಿತು.

ಈ ‘ಮರೆಯಲಾರೆ’ ಬಳಗ ತುಂಬಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಮಾತಾಡಿಸಿದವರಲ್ಲಿ, ಆದರೆ 33 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯಾಗಿದ್ದು. ಮನದ ದುಖ ದುಮಾನಗಳನ್ನೂ ಕ್ಷಣಿದಲ್ಲಿ ಮರೆಮಾಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಈ ತಂಡದ ಸದಾ ಲವಲವಿಂದಿ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ‘ಮರೆಯಲಾರೆ’ ಅಗಸ್ಟ್ 13, 2014ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದು, ಇಂದಿಗೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಈ ಬಾಲ್ಯದ ಗುಂಪು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ತಪ್ಪದೇ ಭೇಟಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ
ಕಳೆದ ದಿನಗಳನ್ನು
ಮೇಲುಕು ಹಾಕುವ ಸೆಲುವಾಗಿ
37 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಎಲ್ಲ
ಸೈಹಿತರು ಸೇರಿ ‘ಮರೆಯಲಾರೆ’
ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಿವೆ.
ಕಳೆದುಹೋದ ಕ್ಷಣಿಗಳನ್ನು
ಮತ್ತೆ ನೆನಪಿಸಿದ್ದೀ ಈ
ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ.